

“มารู้จัก

Options

กันดีกว่า”

บทนำ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ออกข่าวว่าจะมีการนำ Options มาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ผู้อ่านบางท่านก็คงจะรู้จัก Options เป็นอย่างดี แต่บางท่านก็อาจจะสงสัยว่า Options คืออะไร ดังนั้นจึงควรมาทำความรู้จักกับ Options กันก่อน เพราะนับว่าเป็นของใหม่สำหรับตลาดหลักทรัพย์ของเรา แต่ตลาดหลักทรัพย์ในต่างประเทศนั้นมีการซื้อขาย Options กันมานานแล้ว

Options คือ สัญญาที่ผู้ออกให้ไว้แก่ผู้ถือ ที่จะซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญาได้ตามจำนวน ราคาและระยะเวลาที่กำหนดโดยผู้ถือ มีสิทธิจะให้สิทธิตามสัญญาหรือไม่ใช้ก็ได้ ขึ้นกับราคาให้ใช้สิทธิกับราคาตลาดของหลักทรัพย์นั้นเป็นสำคัญ ผู้ถือ Options สามารถนำไปซื้อขายเปลี่ยนมือกันได้

*ชนะใจ เดชวิทยาพร

ลักษณะของ Options

1. ลักษณะการออก ผู้ออก Options อาจจะเป็นสถาบันการเงินหรือนักลงทุนก็ได้ โดย Options นี้ต้องมีแบบฟอร์มมาตรฐาน เพื่อเป็นที่ยอมรับและนำไปซื้อขายเปลี่ยนมือได้
2. หลักทรัพย์ที่ใช้สิทธิ จะกำหนดไว้ในสัญญาว่ามีหลักทรัพย์อะไรบ้าง แต่ส่วนมากจะเป็นหุ้นสามัญของบริษัทขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดี
3. จำนวนให้ใช้สิทธิ ถ้ากำหนดไว้ในสัญญา แต่โดยปกติจะมีประมาณ 100 หุ้น
4. ราคาให้ใช้สิทธิ จะกำหนดไว้แน่นอนในสัญญา ซึ่งราคาให้ใช้สิทธิเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจว่าจะใช้สิทธิตาม Options หรือไม่ โดยเปรียบเทียบระหว่างราคาให้ใช้กับราคาตลาดของหลักทรัพย์
5. ระยะเวลาให้ใช้สิทธิ จะกำหนดไว้แน่นอนใน

Options คือ สัญญาที่ผู้ออกให้ไว้แก่ผู้ซื้อ เพื่อที่จะซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญาได้ตามจำนวน ราคา และระยะเวลาที่กำหนด โดยผู้ถือมีสิทธิจะให้สิทธิตามสัญญาหรือไม่ใช้ก็ได้

สัญญา โดย Options จะแบ่งตามการใช้สิทธิเป็น 2 ประเภท คือ

ก. American Options ผู้ถือจะใช้สิทธิในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญาได้ตลอดเวลา จนถึงวันสิ้นสุดสัญญา

ข. European Options ผู้ถือจะใช้สิทธิในการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญาได้เพียงวันเดียวเท่านั้น คือวันสิ้นสุดสัญญา

โดย Options แบบ American จะได้รับความนิยมมากกว่าแบบ European เพราะสามารถใช้สิทธิได้ตลอดเวลาที่ระบุไว้ในสัญญา ดังนั้นที่จะกล่าวถึงในตอนต่อไปจึงเป็นชนิด American Options

6. ประเภทของ Options

Options จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. Call Options คือ สัญญาที่ผู้ออกให้ไว้แก่ผู้ถือเพื่อที่จะให้สิทธิแก่ผู้ถือในการซื้อหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญาได้ตามจำนวน ราคาและระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถือ Call Options มีสิทธิจะใช้สิทธิตามสัญญาหรือไม่ใช้ก็ได้ แต่ผู้ออกจะต้องขายหลักทรัพย์ตามจำนวนราคาที่กำหนดไว้ ถ้าผู้ถือใช้สิทธิในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น

ผู้ออก Call Options มีภาระผูกพันต้องปฏิบัติตามสัญญา ดังนั้นผู้ออกจะต้องขาย Call Options นี้แก่ผู้ถือ ซึ่งมูลค่าของ Call Options เรียกว่า ค่า Premium ทั้งผู้ออกและผู้ถือต่างฝ่ายต่างคาดการณ์ไปในอนาคตว่าหลักทรัพย์ที่กำหนดไว้จะมีราคาสูงขึ้นหรือต่ำลง เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ในอนาคตที่ยังไม่ปรากฏจึงก่อให้เกิดความเสี่ยงกับทั้ง 2 ฝ่าย ฝ่ายใดจะได้ประโยชน์หรือเสียผลประโยชน์ขึ้นกับความแม่นยำในการคาดการณ์ราคาตลาดของหลักทรัพย์ ตัวอย่างเช่น

บริษัท ก. จำกัด ออก Call Options ซึ่งระบุว่าผู้ถือสามารถซื้อหุ้นสามัญของบริษัท กขค. จำกัด ได้จำนวน 100 หุ้น ในราคาหุ้นละ 150 บาท ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2532 วันที่ 31 ธันวาคม 2531 นาย ง. ซื้อ Call Options จากบริษัท ก. จำกัด ราคาหุ้นละ 145 บาท แต่นาย ง. ซื้อ Call Options ซึ่งให้ใช้สิทธิหุ้นละ 150 บาท เพราะคาดว่าในอนาคตราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท กขค. จำกัด คงจะต้องสูงกว่า 150 บาท ก่อนจะถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2532 นี้ ต่อมาวันที่ 31 มกราคม 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท กขค. จำกัด ราคาหุ้นละ 147 บาท และนาย ง. ต้องการหุ้นสามัญของบริษัทนี้ นาย ง. จะไม่ใช้สิทธิ

ตาม Call Options เพราะถ้าซื้อตามสัญญาจะต้องซื้อจากบริษัท ก. จำกัดในราคาหุ้นละ 150 บาท นาย จ. ควรซื้อหุ้นดังกล่าวจากตลาดหลักทรัพย์ เพราะซื้อได้ในราคาต่ำกว่า แต่ถ้าต่อมาวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท กขค. จำกัด ราคาหุ้นละ 170 บาท นาย จ. ต้องการหุ้นสามัญของบริษัทนี้ จึงควรใช้สิทธิตาม Call Options โดยนาย จ. ซื้อหุ้นสามัญจากบริษัท ก. จำกัด ในราคาหุ้นละ 150 บาท บริษัท ก. จำกัดต้องขายหุ้นสามัญนี้ให้นาย จ. ทั้ง ๆ ที่ราคาตลาดในขณะนั้นหุ้นละ 170 บาท อย่างไรก็ตามอาจเป็นไปได้ว่าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญมีราคาต่ำกว่า 150 บาทตลอด ดังนั้นผู้ถือ Call Options นี้จะไม่มีการใช้สิทธิผู้ถือ Call Options ก็จะได้รับเงินจากการขาย Call Options โดยไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญา

ข. Put Options คือ สัญญาที่ผู้ออกให้ไว้แก่ผู้ถือ เพื่อให้จะให้สิทธิแก่ผู้ถือในการขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ในสัญญา ตามจำนวน ราคา และระยะเวลาที่กำหนดให้แก่ผู้ออก โดยผู้ออกมีภาระผูกพันที่จะต้องจัดหาเงินทุนมาซื้อหลักทรัพย์นั้น ๆ ตามจำนวนราคาที่กำหนด ผู้ถือ Put Options มีสิทธิจะใช้สิทธิตามสัญญาหรือไม่ใช้ก็ได้ แต่ผู้ออกจะต้องซื้อหลักทรัพย์ โดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าผู้ถือใช้สิทธิภายในเวลาที่กำหนด ตัวอย่างเช่น

บริษัท ส. จำกัด ออก Put Options ซึ่งระบุไว้ว่าผู้ถือสามารถขายหุ้นสามัญของบริษัท บปผ. จำกัดจำนวน 100 หุ้น ในราคาหุ้นละ 200 บาท ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ธันวาคม 2532 วันที่ 30 มิถุนายน 2532 นาย จ. ซื้อ Put Options จากบริษัท ส. จำกัด โดยจ่าย Premium ขณะที่ซื้อราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท บปผ. จำกัด ราคาหุ้นละ 210 บาท แต่ นาย จ. ซื้อ Put Options ซึ่งให้สิทธิหุ้นละ 200 บาท เพราะคาดว่าในอนาคตราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท บปผ. จำกัด คงจะต้องต่ำกว่า 200 บาท ก่อนจะถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2532 นี้ ต่อมาวันที่ 31 กรกฎาคม 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท บปผ. จำกัด ราคาหุ้นละ 220 บาท และนาย จ. ต้องการขายหุ้นสามัญของบริษัทนี้นาย จ. ก็จะไม่ใช้สิทธิตาม Put Options

เพราะถ้าขายตามสัญญาจะต้องขายให้บริษัท ส. จำกัดในราคาหุ้นละ 200 บาท นาย จ. ควรขายหุ้นดังกล่าวในตลาดหลักทรัพย์ เพราะจะขายได้ในราคาสูงกว่า แต่ถ้าต่อมาวันที่ 15 สิงหาคม 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญของบริษัท บปผ. จำกัด ราคาหุ้นละ 190 บาท นาย จ. ต้องการขายหุ้นสามัญของบริษัทนี้ จึงควรใช้สิทธิตาม Put Options โดยนาย จ. สามารถขายหุ้นสามัญบริษัท บปผ. จำกัดให้บริษัท ส. จำกัดในราคาหุ้นละ 200 บาท บริษัท ส. จำกัดต้องซื้อหุ้นสามัญจากนาย จ. ทั้ง ๆ ที่ราคาตลาดในขณะนั้นหุ้นละ 190 บาท อย่างไรก็ตามอาจเป็นไปได้ว่าตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ธันวาคม 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญมีราคาสูงกว่า 200 บาทตลอด ดังนั้นผู้ถือ Put Options ก็จะไม่มีการใช้สิทธิ ผู้ถือ Put Options ก็จะได้รับเงินจากการขาย Put Options โดยไม่ต้องปฏิบัติตามสัญญา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ผู้ถือ Call Options ต้องคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ จะมีแนวโน้มลดลง แต่ผู้ถือ Call Options ต้องคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ระบุไว้จะมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงซื้อ Call Options ไว้ ส่วนผู้ออก Put Options ต้องคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ระบุไว้จะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ผู้ถือ Put Options ต้องคาดว่าตลาดของหลักทรัพย์ที่ระบุไว้จะมีแนวโน้มต่ำลงจึงซื้อ Put Options ไว้ สรุปก็คือ ทั้ง Call Options และ Put Options ออกมาเพื่อการเก็งกำไรและป้องกันความเสี่ยง ของทั้งผู้ออกและผู้ถือ ส่วนผู้ใดจะได้กำไรหรือขาดทุนขึ้นกับความสามารถในการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตว่ามีความถูกต้องแม่นยำเพียงใด

มูลค่าของ Options

มูลค่าของ Options เรียกว่า ค่า Options ดังนั้น Premium คือ ราคาที่ผู้ซื้อจ่ายเงินเพื่อซื้อเอกสารนี้จากผู้ออก โดย Premium แบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. Intrinsic Value คือ ผลต่างของราคาตลาดของหลักทรัพย์กับราคาที่ให้ใช้สิทธิ หรือเขียนเป็นสูตรได้ว่า

$$\text{Intrinsic Value} =$$

ราคาตลาดของหลักทรัพย์ - ราคาที่ให้ใช้สิทธิ

ตารางที่ 1

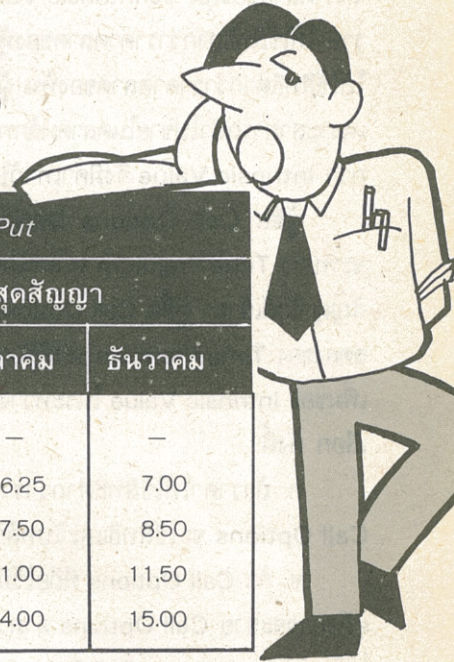
แสดงค่า Premium ของ Options โดย

กำหนดให้ใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญของบริษัท ABC จำกัด

ค่า Premium ณ วันที่ 1 กรกฎาคม

(ราคาตลาดหุ้นสามัญบริษัท ABC จำกัด หุ้นละ 180 บาท)

ราคาให้ใช้ สิทธิ	Call			Put		
	วันสิ้นสุดสัญญา			วันสิ้นสุดสัญญา		
	สิงหาคม	ตุลาคม	ธันวาคม	สิงหาคม	ตุลาคม	ธันวาคม
170	22.00	—	—	—	—	—
175	17.50	18.00	19.50	—	6.25	7.00
180	14.00	16.00	17.00	7.00	7.50	8.50
185	12.00	14.50	16.00	9.25	11.00	11.50
190	10.50	12.50	14.50	10.00	14.00	15.00

หมายเหตุ ในช่องที่ไม่มีราคา หมายความว่าไม่มีการ ซื้อขายประเภทนั้น

จากตารางที่ 1 หุ้นสามัญของบริษัท ABC จำกัด มีราคาตลาดหุ้นละ 180 บาท ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2532 ถ้าต้องการซื้อ Call Options ที่มีราคาให้ใช้สิทธิ 170 บาท และมีระยะเวลาสิ้นสุดสัญญาเดือนสิงหาคม ต้องจ่ายค่า Premium เท่ากับ 22 บาทต่อหุ้น และโดยปกติ Call Options 1 ฉบับ จะกำหนดให้ใช้สิทธิได้ 100 หุ้น ดังนั้นผู้ซื้อต้องจ่ายค่า Premium 2,200 บาท (100×22) Intrinsic Value จึงเท่ากับ 10 บาท $(180 - 170)$ ถ้าซื้อ Call Options ที่มีราคาให้ใช้สิทธิ 185 บาท โดยมีระยะเวลาสิ้นสุดเดือนสิงหาคม ต้องจ่ายค่า Premium เท่ากับ 12 บาทต่อ 1 หุ้น Intrinsic Value จะเท่ากับศูนย์หรือไม่มีค่า เพราะสามารถซื้อจากตลาดหลักทรัพย์ได้ในราคาถูกกว่า จนถึงวันสิ้นสุดสัญญาราคาตลาดของหุ้นจะต้องมีราคาสูงกว่า 185 บาท

2. Time Premium หรือ Speculative Premium คือ ผลต่างของ Premium กับ Intrinsic

Value หรือ เขียนเป็นสูตรได้ว่า

$$\text{Premium} = \text{Intrinsic Value} + \text{Time Premium}$$

$$\text{Time Premium} = \text{Premium} - \text{Intrinsic Value}$$

จากตารางที่ 1 ถ้าซื้อ Call Options ที่มีราคาให้ใช้สิทธิ 170 บาท โดยมีระยะเวลาสิ้นสุดสัญญาเดือนสิงหาคม ต้องจ่ายค่า Premium เท่ากับ 22 บาท ต่อ 1 หุ้น Time Premium จึงเท่ากับ 12 บาท $(22 - 10)$ หรือเขียนได้ว่า Premium 22 บาทต่อหุ้น ประกอบไปด้วย Intrinsic Value 10 บาท และ Time Premium 12 บาท

$$\text{Premium} = \text{Intrinsic Value} + \text{Time Premium}$$

$$22 = 10 + 12$$

ส่วนในกรณีของ Put Options ค่า Premium ก็ประกอบไปด้วย Intrinsic Value และ Time

Premium เช่นเดียวกับ Call Options แต่เนื่องจาก Put Options เป็นสัญญาให้สิทธิในการขาย ผู้ถือจึงต้องการให้ราคาให้ใช้สิทธิสูงกว่า ก ตลาดของหุ้น Intrinsic Value จึงเป็นผลต่างของราคาให้ใช้สิทธิกับราคาตลาดของหุ้น ซึ่ง Intrinsic Value จึงมีค่าต่อเมื่อราคาให้ใช้สิทธิสูงกว่าราคาตลาดของหุ้น แต่เมื่อใดราคาให้ใช้สิทธิต่ำกว่าราคาตลาดของหุ้น ผู้ถือก็จะไม่ใช้สิทธิ เพราะสามารถนำไปขายในตลาดหลักทรัพย์ได้ในราคาสูงกว่า Intrinsic Value จึงมีค่าเท่ากับศูนย์หรือไม่ค่า

ผู้ซื้อ Call Options โดยจ่ายค่า Premium จะพบว่า Time Premium จะลดน้อยลงเมื่อวันสิ้นสุดสัญญาใกล้เข้ามา ผู้ซื้อ Call Options คาดหวังว่าการลดลงของ Time Premium จะได้รับการชดเชยจากการเพิ่มของ Intrinsic Value ในระหว่างสัญญาผู้ซื้อมีทางเลือก ดังนี้

ก. ถ้าราคาให้ใช้สิทธิต่ำกว่าราคาตลาด ผู้ถือ Call Options จะใช้สิทธิและรับหลักทรัพย์นั้นไป

ข. ถ้า Call Options ที่ถือไว้มีราคาตลาดสูงขึ้น ผู้ถืออาจจะขาย Call Options ตามราคาตลาด ทำให้ได้รับกำไรจากการขาย Call Options แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับผู้ถือจะตัดสินใจว่าการใช้สิทธิตาม Call Options กับ การขาย Call Options อย่างใดจะให้ผลตอบแทนมากกว่ากัน ตัวอย่างเช่นจากตัวอย่างที่ 1 ถ้านาย ฮ. ซื้อ Call Options โดยเสียค่า Premium หุ้นละ 22 บาท โดยมีราคาให้ใช้สิทธิ 170 บาท สิ้นสุดสัญญาเดือนสิงหาคม ต่อมาวันที่ 1 สิงหาคม 2532 ราคาตลาดของหุ้นสามัญบริษัท ABC จำกัด หุ้นละ 197 บาท และราคาตลาดของ Call Options ฉบับละ 2,900 บาท นาย ฮ. ควรใช้สิทธิตาม Call Options หรือขาย Call Options นี้ จึงได้ผลตอบแทนสูงสุด

ถ้านาย ฮ. ใช้สิทธิตาม Call Options

จำนวนเงินที่จ่ายทั้งหมด

$$\begin{aligned} &= \text{จำนวนเงินที่จ่ายเมื่อซื้อหุ้น} + \text{Premium} \\ &= (170 \times 100) + (22 \times 100) \\ &= 19,200 \text{ บาท} \end{aligned}$$

จำนวนเงินที่ได้จากการขายหุ้น

$$= \text{ราคาตลาดสามัญ} \times \text{จำนวนหุ้น}$$

$$= 197 \times 100$$

$$= 197,000 \text{ บาท}$$

$$\text{กำไรที่ได้รับ} = 197,000 - 19,200 = 500 \text{ บาท}$$

ถ้านาย ฮ. ขาย Call Options

$$\text{กำไรที่ได้รับ} = 2,900 - 2,200$$

$$= 700 \text{ บาท}$$

ดังนั้น นาย ฮ. จึงควรขาย Call Options เพราะได้รับกำไรมากกว่า 200 บาท (700 - 500)

ผู้ซื้อ Put Options มีทางเลือกในการปฏิบัติดังนี้
ก. ถ้าราคาให้ใช้สิทธิสูงกว่าราคาตลาด ผู้ถือ Put Options จะใช้สิทธิโดยส่งมอบหลักทรัพย์ตามที่ระบุไว้และรับเงินไป

ข. ถ้า Put Options ที่ถือไว้มีราคาตลาดสูงขึ้น ผู้ถืออาจจะขาย Put Options ตามราคาตลาด ถ้าการขาย Put Options ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการใช้สิทธิตาม Put Options นั้น

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ Premium

1. การคาดการณ์ของนักลงทุนเกี่ยวกับราคาตลาดของหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ใน Options ถ้าเป็น Call Options นักลงทุนคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์มีแนวโน้มจะสูงขึ้น Call Options นั้น จะเป็นที่ต้องการของนักลงทุน ค่า Premium จะต้องสูงตามไปด้วย ถ้าเป็น Put Options นักลงทุนคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์มีแนวโน้มจะลดลง Put Options นั้น จะเป็นที่ต้องการของนักลงทุน ค่า Premium จึงต้องสูงตามไปด้วย

2. สภาพคล่องของหลักทรัพย์ หลักทรัพย์ที่ระบุไว้ใน Options ถ้ามีสภาพคล่องสูง นักลงทุนจะมีโอกาสทำกำไรได้มาก ดังนั้น Premium จึงมีราคาสูงกว่า เพราะการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องต่ำ จะไม่คล่องตัว ทำให้อาจซื้อขายไม่ได้ในช่วงระยะเวลาที่ใช้สิทธิ

3. ระยะเวลาที่ใช้สิทธิ Options ที่มีระยะเวลาให้มีสิทธิยาวจะมีค่า premium สูงกว่า Options ที่มีระยะเวลาให้ใช้สิทธิสั้นเพราะโอกาสที่ราคาหลักทรัพย์จะเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีมากกว่ามูลค่าจึงควรสูงกว่าด้วย

4. ราคาที่ใช้สิทธิ ถ้า Call Options นั้น

กำหนดราคาที่ใช้สิทธิไว้สูงเกินไป โอกาสที่แนวโน้มราคาหลักทรัพย์จะสูงขึ้นไปอีกก็จะมีน้อยลง ความต้องการใน Call Options ก็จะมีน้อย Premium ก็ย่อมมีราคาต่ำกว่า Call Options ที่ระบุราคาที่ใช้สิทธิไว้ต่ำกว่า ส่วน Put Options ถ้ากำหนดราคาที่ใช้สิทธิไว้ต่ำเกินไป โอกาสที่แนวโน้มราคาหลักทรัพย์จะต่ำลงไปอีกก็จะมีน้อยลง ซึ่งจะตรงกันข้ามกับ Call Options

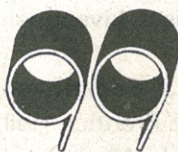
5. สภาพของตลาดหลักทรัพย์ ถ้าตลาดหลักทรัพย์มีการซื้อขายหลักทรัพย์กันมาก โดยมีปริมาณและมูลค่าการซื้อขายสูง จะทำให้ Options มีการซื้อขายกันมาก ค่า Premium จึงมีราคาสูงกว่าเมื่อตลาดหลักทรัพย์ซบเซา

2. เพื่อจำกัดความเสี่ยง นักลงทุนจะขาดทุนเท่ากับค่า Premium เท่านั้น เพราะถ้าซื้อ Call Options และราคาตลาดของหลักทรัพย์ไม่สูงเกินกว่าราคาที่ใช้สิทธิ นักลงทุนจะขาดทุนเท่ากับ ค่า Premium ที่เสียไปโดยไม่ได้ใช้สิทธิ แต่ถ้า นักลงทุนซื้อหุ้นสามัญ และราคาตลาดของหุ้นลดต่ำลงก็จะประสบการขาดทุน ซึ่งไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะขาดทุนเท่าใด เพราะไม่ทราบว่ารราคาตลาดจะลดต่ำลงไปอีกมากน้อยเพียงใด ส่วน นักลงทุนที่ซื้อ Put Options ก็ขาดทุนเท่ากับค่า Premium ถ้าราคาตลาดของหลักทรัพย์สูงเกินกว่าราคาที่ใช้สิทธิ

3. มีเงินทุนจำนวนน้อย การซื้อหลักทรัพย์ต้อง

การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะทำ Options มาซื้อขาย จะช่วยให้การลงทุนในหลักทรัพย์ขยายตัวเพิ่มขึ้น เพราะ Options เป็นเครื่องมือทางการเงินชนิดหนึ่งที่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นในอนาคต

เหตุผลของการซื้อ Options ของนักลงทุน

1. เพื่อการเก็งกำไร นักลงทุนซื้อ Call Options โดยคาดว่าราคาตลาดของหลักทรัพย์มีแนวโน้มสูงขึ้น จึงยอมจ่าย Premium จำนวนน้อย เพื่อหวังว่าเมื่อหลักทรัพย์มีการเปลี่ยนแปลงราคาสูงขึ้น จะได้รับกำไร ส่วน นักลงทุนที่ซื้อ Put Options ก็คาดว่าจะได้ในทางตรงกันข้ามกับผู้ซื้อ Call Options

จ่ายเงินซื้อเต็มตามจำนวน แต่ ณ ขณะนั้น นักลงทุนอาจจะมีเงินไม่เพียงพอ จึงซื้อ Call Options ไว้ก่อน เพราะค่า Premium ราคาต่ำกว่า ภายหลังเมื่อมีเงินทุนเพียงพอและราคาที่ใช้สิทธิต่ำกว่าราคาตลาดจึงใช้สิทธิ และเป็นหลักประกันได้ว่าไม่ว่าราคาตลาดจะเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นเพียงใด ก็สามารถซื้อได้ตามราคาที่ใช้สิทธิ

4. เพื่อกำหนดราคาอย่างต่ำของหลักทรัพย์ที่จะ

ขายได้ ผู้ซื้อ Put Options จะทราบได้แน่นอนว่าอย่างน้อยหลักทรัพย์ที่มีอยู่จะขายได้อย่างต่ำตามราคาให้ใช้สิทธิตาม Call Options แต่ถ้าราคาตลาดสูงกว่าราคาให้ใช้สิทธิก็จะนำหลักทรัพย์นั้นไปขายในตลาดหลักทรัพย์

สรุป

จากที่กล่าวมาทั้งหมดในข้างต้นจะพบว่า Options สามารถช่วยลดความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ดังนั้นการที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะทำ Options มาซื้อขาย จะช่วยให้การลงทุน

ในหลักทรัพย์ขยายตัวเพิ่มขึ้น เพราะ Options เป็นเครื่องมือทางการเงินชนิดหนึ่งที่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้นในอนาคต แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นกับความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนที่มีต่อ Options ว่ามีมากน้อยเพียงใด จากที่กล่าวมานี้เป็นเพียงลักษณะของ Options โดยทั่วไป ถ้าได้มีการนำมาใช้จะพบว่ามีรูปแบบ วิธีการต่าง ๆ อีกมากมายซึ่งต้องใช้กลยุทธ์เพื่อการลงทุนหลายวิธี นักลงทุนจึงต้องศึกษาทำความเข้าใจเพิ่มขึ้นเพื่อให้การลงทุนได้ผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด □

บรรณานุกรม

- กัลยานี พิริยะพันธุ์ **หลักการลงทุน** กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต 2531
- ดารีณี ดันทวิเชฐ **หลักและนโยบายของการลงทุน** กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2527
- ทวี วิริยฑูรย์ และคณะ **การลงทุน** กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2529
- ปนัดดา อินทร์พรหม **หลักและนโยบายการลงทุน** กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2529
- เพชร ชุมทรัพย์ **หลักการลงทุน** พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2531
- Alexander, Gordon J. and Francis, Jack Clark. **Portfolio Analysis**. 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1986.
- Amling, Fredesick. **Investment, an introduction to analysis and management**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1984.
- Cohen, Jerome B. and others. **Investment analysis and Portfolio management**. 5th ed. Homewood, IL : Irwin, 1987.
- Donnelly, Austin S. **The three Rs of investing : Return and relativity**. Homewood, IL : Dow Jones : Irwin, 1985.
- Dougall, Herbert E. and Corrigan, Francis J. **Investments**. 11th ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1984.
- Fisher, Donald E. and Jordan, Ronald J. **Security analysis and portfolio management**. 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1983.
- Fuller, Russell J. and Farrell, Janaes L. **Modern investments and security analysis**. New York, NY : Mc Graw-Hill Book, 1987.
- Sharpe, William F. **Investment**. 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1985.